

SLOVO NA ISPRAĆAJU PROFESORA MARKA SAMARDŽIJE* (1947.–2019.)

Krešimir Mićanović

Poštovana obitelji Samardžija, poštovani prijatelji, kolege i poznanici, tužni zборе!

Danas se opraštamo od profesora Marka Samardžije koji se svojim radom na Filozofskom fakultetu u proteklih gotovo 45 godina, od 1973. pa do konca prosinca 2016. godine, uvrstio u red najzaslužnijih članova Odsjeka za kroatistiku. Na njemu je prošao akademski put od asistenta do redovitog profesora na Katedri za hrvatski standardni jezik, koju je vodio punih 14 godina.

U ta duga i kratka četiri i pol desetljeća u sveučilišnoj karijeri profesora Samardžije bilježe se nebrojena predavanja u redovitoj i doktorskoj nastavi – najčešće iz leksikografije i leksikologije, hrvatske jezične povijesti – mentorstva diplomandima, magistrandima i doktorandima. U nastavi ga se sjećaju svi koji su od njega učili, koji su ga slušali na brojnim, pomno pripremanim i savjesno izlaganim kolegijima. Profesor Samardžija vrlo je

* Akademik Marko Samardžija (rođen 2. rujna 1947. u Vođincima kod Vinkovaca), profesor na Katedri za hrvatski standardni jezik Odsjeka za kroatistiku Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, preminuo je 19. veljače 2019. Ispraćen je na zagrebačkome Krematoriju 22. veljače 2019.

često sudjelovao na domaćim i međunarodnim kongresima, znanstvenim i stručnim skupovima, gostovao je na inozemnim sveučilištima, posebice rado u Mađarskoj, Poljskoj i Makedoniji. Plodna znanstvena i stručna djelatnost priskrbila mu je status jednoga od naših najistaknutijih jezikoslovaca. Na vijest o Profesorovu odlasku na adresu našega Odsjeka pristižu brzojavi u kojima uz domaće kroatiste i strani slavisti/kroatisti odaju priznanje svojem „prijatelju, kolegi i profesoru” – pamte ga „kao dobrog duha čestih susreta, putnika uvijek spremna na nova otkrića i jezikoslovca iznimna znanja”.

Profesor Marko Samardžija, akribičan znanstvenik neizmjerne radne energije, jezikoslovac strastveno posvećen proučavanju hrvatske kulturno-političke i jezične povijesti, stvorio je golem istraživački opus, velike i važne sinteze prešućenih i zanemarenih razdoblja hrvatskoga jezika.

Kada govorimo o Profesorovoj ostavštini, ne možemo zaboraviti da je kao malo tko u našoj kroatističkoj struci nesebično radio na tome da se pomladak uvede u znanstveni i sveučilišni svijet. U tom je pomlatku vidio ravnopravne sustručnjake i ljude s kojima se rado družio.

U ime Filozofskoga fakulteta, u ime nastavnika i studenata Odsjeka za kroatistiku i matične Katedre za hrvatski standardni jezik te u svoje osobno ime – obitelji profesora Samardžije izražavam najdublju sućut.

Neka je Profesoru vječna slava i hvala!